

FEP.net

Revista digital de la Facultat
d'Educació i Psicologia

CONSELL DE REDACCIÓ

Muntsa Calbó
Josep Clara
Anna-M. Corredor
Josep Dalmau
Margarida Falgàs
Mònica González
Elisabet Serrat
Montse Tesouro
Montse Vilà
Toni Vilà

FOTOGRAFIES

Muntsa Calbó
M. Antònia Canals
Anna-M. Corredor
Jordi Feu
Cristina Martínez
Laura Morejón
Lidia Ochoa
Joaquim Pèlach
Yvette Riera
Manel Rodríguez
Gaspar Segué
M. Rosa Terradellas
Carles Trèmols
Jaume Vilà
Arxiu IDDIC

DISSENY I MAQUETACIÓ

IDDIC-Estudi Vaqué (www.iddic.com)

CONTACTE

Facultat d'Educació i Psicologia
C. Emili Grahit, 77 - 17071 Girona
Tel. 972 41 83 00
Fax 972 41 83 01
fep.net@udg.es

FITXA BIBLIOGRÀFICA

DL: GI-1330-2005
ISSN: 1885-6551

El contingut dels articles signats
és responsabilitat dels seus autors.
Els articles no signats són assumits
pel Consell de Redacció

El contingut de la revista i el text de la portada “els conflictes formen part de la nostra vida quotidiana...”, en suggereixen molts pensaments/idees i penso que si les nostres emprentes digitals ens fan diferents a tots, a milers de milions de persones, imagineu-vos les diferències en els sentiments, les emocions, les creences, els interessos, els valors, les idees, etc, i arribo a la conclusió de qüestionar-me per què, de vegades, pretenem que tots siguin i pensin com nosaltres som i pensem?

En una extensió d'editorial de revista, la revista FEP-NET m'ha semblat oportú fer-vos arribar uns interrogants que imagino que podem compartir: per què no acceptar que cadascú és com és?, per què posar etiquetes estigmatitzadores?, per què exigir que els altres es comportin com nosaltres volem? per què som intolerants?

Intolerància és aplicar als altres, sense fer l'esforç de conèixer-los, l'etiqueta d'estereotip i l'etiqueta de prejudici, és no acceptar els altres com són, com desitgen ser, és pressionar els altres per a que

pensin i facin com nosaltres, és perseguir i castigar a qui no es comporta com desitgem, és aplicar uns judicis negatius als altres per qualificar les mateixes actituds i comportaments que considereu bons si són nostres.

La presència del conflicte hauria de servir per buscar formes senzilles de combatre la intolerància. Hem de tenir en compte que en unes cultures es considera natural el que a la pròpia és una aberració.

Llegir és una forma d'obrir la ment i eixamplar el cor. Dialogar amb els altres des d'una actitud oberta és crear/construir ponts de coneixements i respecte cap els altres. De vegades no és tan fàcil, per exemple, fer un esforç per conèixer els altres, per saber què passa dins la seva pell, intentar entendre

per què reacciona així, què és el que l'ha portat a ser d'una manera determinada.

Cadascú té les seves creences, conviccions, moral, i des del respecte els principis de tots es construeixen acords i negociacions respectuoses.

El problema, de vegades, radica en pensar que els altres no tenen principis o que si els tenen són pitjors que els nostres. Des d'aquesta suposició s'explica, moltes vegades, la imposició i la persecució. Com a síntesi m'atreviria a afirmar que des d'actituds dogmàtiques no es pot practicar la tolerància, que potser el dubte és un estat intel·lectual incòmode però, la certesa és un estat potser ridícul. ◀

Paco Jiménez, Degà

(“Diffícil convivència”. Muntsa Calbó)